

De erfenis van Mahatma Ghandi - *ahimsa* of het geweldloos verzet

Mahatma Ghandi is bekend omdat hij erin geslaagd is Indië van de Britse kroon te ontfutselen en terug te geven aan de Indiërs. Dit heeft hij gedaan via *ahimsa*, het geweldloos verzet. Maar het is wel belangrijk om op te merken dat hij een daad van verzet gepleegd heeft. Hij heeft niet passief toegekeken. Geweldloos betekent geenszins niets doen. Hij heeft een daad gesteld, hij heeft gehandeld. Bekijken we eerst eens heel summier welke daden hij gedaan heeft en kijken we dan welke daden wij kunnen doen. Want nabootsen wat hij gedaan heeft kan niet, zijn daadkracht kunnen we gebruiken maar zullen we moeten transformeren en naar een nieuw niveau optillen om ons te bevrijden. Deze keer moeten we ons niet bevrijden van het juk van The British Empire maar onder het juk van The Corona Empire or Doctrine so to speak.

Enkele voorbeelden om deze daad of daden van protest te duiden die Mahatma Ghandi gedaan heeft. Het is bekend dat de Britten India plunderden. Laten we hier even ter zijde in welke mate belangrijke bijdragen door de Indiërs zelf. De Britten maakten natuurlijk gebruik van de Indische hoge adel of de *radja's*, maar dit verhaal laten we hier gemakshalve achterwege. Maar goed o.a. katoen, zijde, indigo, thee en zout werd aan het land onttrokken. Het leverde de Britten veel geld en de gewone Indiër veel armoede op. In de jaren 1700 ontstond er zelfs door de Britse regelgeving hongersnood met enorme catastrofale gevolgen.

Daarom begon Ghandi de bevolking op te roepen om zelf kledij te maken en de kledij door de Britten gefabriceerd uit Indisch katoen in vuur en vlammen te laten opgaan. Heel bekend is ook de zoutmars waar een ganse bevolkingsmars op gang kwam om in een zoutmeer zout te ontginnen en het niet meer te kopen van de Britten. Dit en vele andere activiteiten zette Ghandi op gang, maar op een geweldloze manier. Hij eiste het land terug dat de Britten zich onrechtmatig toeëigenden.

Vanzelfsprekend leidde dit tot enorme spanningen en tot agressie. Agressie van de Britten waarop veel Indiërs navenant reageerden. Dit werd door Mahatma Ghandi (Mahatma staat voor wijze ziel) veroordeeld. Hij dulde geen geweld vanuit de kant van de Indiërs. Als het moest reageerde hij met lange hongerstakingen. Tot het land volgde en het terug rustig werd.

Natuurlijk belandde Ghandi door al dit verzet meerdere keren in de gevangenis. Hij had geen angst voor de consequenties voor zijn daden.

Wat Ghandi deed was gerechtvaardigd. Indië behoort tot de Indiërs. De vraag van Lord Irwin: "Met alle respect, meneer Gandhi, zonder Brits bestuur vervalt dit land tot chaos." Antwoorde Gandhi: "Meneer Irwin, ik vraag u te aanvaarden dat er geen volk op aarde is dat niet de voorkeur geeft aan zijn eigen slechte regering boven een goede regering van een buitenlandse macht."

Wat moeten wij nu terugeisen en hoe kunnen we dit doen. Het spreekt voor zich dat we onze vrijheid dienen terug te eisen. Net zoals de Indiërs zijn wij niet vrij, niet vrij om in ons land rond te lopen, niet vrij om elkaar te bezoeken maar ook niet vrij om zelf na te denken, keuzes rond een vaccin worden ons opgedrongen, vragen stellen is uit den boze, en om ons zo verder te ontwikkelen. Velen kunnen hun beroep niet uitoefenen en worden door de maatregelen regelrecht ziek. Deze vrijheid om ons vrij te bewegen, fysisch en in ons bewustzijn eisen wij hier terug op. We moeten de wetenschap volgen, ook al ziet een klein kind dat alle maatregelen onwetenschappelijk zijn en dat maandenlang in angst en opgesloten leven ons heel misschien ervoor behoed het virus niet op te lopen doch ons er niet van behoed om ziek te worden. Psychisch of anders.

Maar welk verzet kunnen wij plegen, wat zijn onze mogelijkheden want we mogen niet naar buiten, we mogen niet samenkomen.

Welke daad van verzet, geweldloos kunnen we hier doen.

Hier rest ons evenwel één iets over en dat is ons bewustzijn. Net zoals bij Ghandi de geweldloze handelingen een kracht vrij konden zetten moeten wij nu leren dat wij met z'n allen door ons denken te gebruiken een kracht kunnen vrijzetten en een beweging tot stand kunnen brengen.

Ghandi heeft dit niet in één keer kunnen bereiken, hij is daar jaren mee bezig geweest en dit heeft veel bloed, zweet en tranen gekost. Ook dit moeten wij bereid zijn te offeren. Dit bewustzijnswerk waarin we leren zien hoe de machthebbers, de media, de beleidsdenkers en beleidsuitvoerders te werk gaan dienen we onder de loep te nemen. We moeten ons vragen blijven stellen, hun ondervragen, ze mogen nooit het gevoel hebben dat ze niet gezien worden. Ons bewustzijn dient klaar, concreet en wakker te blijven.

Anderzijds mogen we net zoals de Indiërs toen nooit in de val van provocatie trappen, ons nooit laten ontmoedigen en ons nooit onder druk laten zetten. Welke consequenties dit ook met zich mee zal brengen. Het zal veel moed, moeite, hopeloze tijden en kracht vragen. Doorzetting zoals Ghandi getoond heeft is hier van ieder individu nodig.

Om dit te bereiken is het uitermate belangrijk dat we uit het emotionele debat blijven. We mogen daarom niet vertrekken van ik ken iemand die gestorven is of ik ken niemand die gestorven is. Zo geraken we niet verder. Enig begrip opbrengen voor elkaar en zeker voor wie klakkeloos de mening van de media volgen en zich geen vragen stellen is nodig. Deze mensen leven in angst en kunnen (zoals velen terecht opmerken) niet meer zelfstandig nadenken. Door ze te beschuldigen of af te breken duw je hun nog meer in hun angst en creëer je spanning en nog meer scheiding. Een geweldloze houding op het vlak van het bewustzijn valt hier na te streven.

Verder lijkt het mij ook heel gunstig om enkel het debat aan te gaan op het terrein dat je kent. Ik ben bijvoorbeeld geen dokter en zal daarom niet openlijk over het virus spreken, want daar kan ik aangevallen worden. Wel kan ik mij openlijk de vraag stellen waarom er eigenlijk nog nooit een echt debat tussen diverse medici plaatsgevonden heeft. Niet een

debat waarbij één iemand het waagt om te praten maar echt een gefundeerd debat onder diverse medici en wetenschappers waarbij niet altijd dezelfde mensen dezelfde besluiten trekken. Pas dan kan elkeen zelf beginnen onderzoeken. Eigen onderzoek, het streven naar inzichten is belangrijk. Dit zelfstandig onderzoeken is een geweldloze daad van verzet net omdat we eigenlijk met volle kracht ontmoedigd worden dit te doen.

De vraag is dus dat je zelf leert nadenken en niet alles zomaar kan en mag aannemen. Het is belangrijk dat heel veel ontdekken dat je je bewustzijn kan gebruiken. Je kan zelf nadenken, je kan observeren en het bewustzijn in beweging brengen. Dit is momenteel de grootste daad van verzet dat je kan plegen.

Philippe Gits